

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 218 5294;
АУТОРАК
24
ВЕРАСНЯ
1935 г.
Год выдання XVII

Сакратарам Дрысе скага, Ветрын к га, По іацкага, Расо скага РК К(б)Б,
старш-ням раённых выканаўчых камітэтаў і дырэктарам МТС

Указанне ЦК КП(б)Б ад 23 жніўня аб тым, што барацьба за лён павіна стаць баявым найважнейшым звяном работы ў раёне, сельсавеце калгасе, вамі не выконваецца. Разрыў між паднятай са сцелішчаў трастэй і здачай ільновалакна і ільнотрасты на 20 верасня (па Дрысенскаму раёну паднята 88,4 да разаспанай, здана ільнотрасты 12,8 проц. плана, Ветрынскаму — 4,1 і 8,8, Полацкаму — 93,6 і 10,5 проц. і Расонскаму — 75,5 і 5,7 проц.) сведчыць аб недапушчальным самацёку ў справе першапачатковай апрацоўкі ільну трасты. Абязваем рашуча змяніць свае адносіны к справе ільну, забяспечыць сістэматычную правэрку адпеджкі ільну, своечасовы пад'ём і неадкладную высокую па якасці апрацоўку і поўную датармінавую здачу ільновалакна і трасты. Папярэджваем аб неабходнасці поўнага выкарыстоўвання і нагузкі ільномяльных і ільнотрапальных машын. На працягу трох дзён паведаміце аб прынятых мерах і рэзультатах.
Сакратар ЦК КП(б)Б ГІКАЛО.
Нам. старшыні СНК БССР СААКЯН.

КАЛГАС „ЧЫРВОНАЯ БЕЛАРУСЬ“ АТРЫМАЎ АКТ НА ВЕЧНАЕ КАРЫСТАННЕ ЗЯМЛЕЙ

Зямля замацавана навечна

Пазачора ў выключна ўрачыстых абставінах урад уручыў калгасу «Чырвоная Беларусь» акт на вечнае карыстанне зямлёй.

Уручэнне акта ператварылася ў агульнанароднае свята не толькі для калгаснікаў гэтага калгаса, але і ўсяго раёна.

На ўрачыстасць з'ехаліся прадстаўнікі другіх калгасаў, сельсаведаў Дзяржынскага раёна. З выключным удзямам і радасцю сустралі калгаснікі гэты выдатны акт эпохі.

Гэтым актам зямля за калгасам замацавана навечна. Ніхто не мае права парушыць гэты непакісны дзяржаўны акт.

На кожны калгасны двор у сярэднім прыпадае каля 9 гектараў зямлі. Кожны з прысутных калгаснікаў — беднякоў і сярэднякоў не маглі і марыць аб такой колькасці зямлі. Замацавалі за калгасам навечна 942,8 гектараў улобнай зямлі.

Толькі Окцябрская рэвалюцыя, якая скінула капіталістаў, памешчыкаў, кулакоў, абвясціла зямлю дзяржаўнай уласнасцю і перадала яе ў карыстанне працоўнаму народу.

Толькі большэвіцкая партыя і найвялікшы гений чалавечтва — правадыр сусветнага пролетарыята — павялі селянства на сацыялістычнаму шляху, па шляху калгасаў, саўтасаў, па шляху заможнага культурнага калгаснага жыцця.

Гэта асабліва адчувае кожны працоўны нашай рэспублікі, быўшай калоніі рускага самадзяржаўя, дзе гвалтам і злэкай памешчыкаў, капіталістаў, кулакоў над абодзвеннымі селянямі не было канца.

Беззямелье ў царскай Беларусі было адвечнай гораю для селянства.

Радзьянкаў, Хрушчэвых, Врангеляў і інш. сволачы, як павукі, акружыла і заняла землі, высмоктваючы з селяніна «кроў з яго сэрца і мазгі з галавы» для сваёй нажывы.

Працоўнаму селяніну аставалася толькі цягнуць павольную пакутную смерць на сваёй палосцы, або ісці ў кабалу к памешчыку і кулаку.

Гэта недалёкае мінулае з жыцця селянства Беларусі. Гэта сапраўдная карціна з жыцця селянства цяпер у Заходняй Беларусі.

Усяго некалькі кілометраў адзяляе нацыянальны польскі калгас «Чырвоная Беларусь» ад капіталістычнай Польшчы.

Там працоўнае селянства і марыць не можа аб павелічэнні сваёй вузкай палоскі. Памешчык, кулак, польскі жандар выціскаюць апошнія сокі з селяніна. Сельская гаспадарка, зруйнаваная жудасным эканамічным крызісам, знаходзіцца на сярэднявекowym узроўні.

Бізун памешчыка, жандара, кулака беспакарана гуляе па змучаных спінах селян Заходняй Беларусі.

Жудаснае нацыянальнае і сацыяльнае прыгнечанне — вось што пераносіць там селянства.

Тут, у Совецкім Саюзе, сацыялістычнай радзіме працоўных усяго свету перад калгасным селянствам адкрыты небывалыя перспектывы для эканамічнага і культурнага развіцця, для заможнага калгаснага жыцця.

Нашы поспехі не прышлі самацёкам. Яны дасталіся ў жорсткай класавай барацьбе. Разбіта ўшчэнт кулацтва і яго агенты — правыя апартуністы, разгромлены «лева-апартуністы, разгромлены «лева-апартуністы, разгромлены «лева-апартуністы» разбіты на-галаву беларускія нацыяналістычныя і рэвалюцыйныя партыі.

Перамога генеральнай сталінскай лініі партыі, накіраваная на сацыялістычную рэканструкцыю сельскай гаспадаркі.

Па прапанове тав. Сталіна на II усесаюзным з'ездзе калгаснікаў-ударнікаў у Прыкладным статуте сельскагаспадарчай арцелі запісана:

«Зямля, займаемая арцеллю (як і ўсякая другая зямля ў СССР) ёсць агульнанародная дзяржаўная ўласнасць. Яна, згодна законам рабоча-сялянскай дзяржавы, замацоўваецца за арцеллю ў бестэрміновае карыстанне, гэта значыць навечна і не падлягае ні куплі-продажу, ні здачы арцеллю ў арэнду».

Выдача актаў ёсць простае выкананне ўказанняў правадыра нашай партыі вялікага Сталіна.

Работа па ўручэнню актаў пачалася ўжо ва многіх раёнах Беларусі. Усюды калгаснікі сустракаюць выдату актаў з выключным удзямам. Першае слова калгаснікаў на сходах, мітынгах накіравана к вялікаму Сталіну, які вывеў селянства на шлях калгасаў, на шлях заможнага жыцця.

У сваіх выступленнях калгаснікі клянуцца з гонарам выконваць указанні партыі і ўрада.

Яны запэўняюць партыю і ўрад яшчэ вышэй узняць рэвалюцыйную пільнасць, яшчэ мацней выкарчоўваць астаткі класавога ворага і яго агентуру.

І калі вораг адважыцца сваёй бруднай крывавай лапай шагнуць па нашы свяшчэнныя сацыялістычныя землі, то ён атрымае такі ўдар, ад якога ніколі не апамятаецца.

Мы моцны як ніколі. Мы моцны таму, што нам кіруе партыя Леніна—Сталіна і правадыр пра-

Прэзідыум урочыстага схода. На трыбуне справа налева тт. ЧАРВЯКОУ, БЕНЕК, старшыня калгаса т. ШАБЛОУСКІ, сакратар Дзяржынскага РК КП(б)Б тав. ДАМБРОУСКІ, т. КАРТУКОУ.

ПРЫВІТАННЕ ТАВАРЫШУ СТАЛІНУ АД КАЛГАСНІКАУ АРЦЕЛІ «ЧЫРВОНАЯ БЕЛАРУСЬ», ДЗЯРЖЫНСКАГА РАЕНА.

Мы, калгаснікі і калгасніцы польскага нацыянальнага калгаса «Чырвоная Беларусь», Дзяржынскага раёна, у дзень нашай бясконцай радасці, калі мы прымаем ад Совецкага ўрада дзяржаўны акт на вечнае карыстанне зямлёй шлем табе, наш любімы Сталін, нашаму друту і правадыру сваё палкае калгаснае прывітанне.

Сёння мы аглянуліся назад і ўспомнілі сваё цяжкае жыццё ў мінулым. У годзе, бясконца пакутах, у вечнай галечы і малазямеллі жылі мы.

Толькі дзякуючы комуністычнай партыі і нашым любімым правадырам Леніну і табе, Іосіф Вісар'янавіч, мы атрымалі радаснае, заможнае культурнае жыццё.

Мы даём табе, партыі і ўраду ўрачыстае абяцанне дабіцца высокіх ураджаў, яшчэ большай урадлівасці зямлі, сістэматычнага павелічання нашага стада. Мы клянемся ахоўваць гэту зямлю, як павелічання нашага стада. Мы клянемся ахоўваць гэту зямлю, як павелічання нашага стада. Мы клянемся ахоўваць гэту зямлю, як павелічання нашага стада.

КАЛГАСНАЯ РАДАСЦЬ

Тт. Чарвякоў, Картукоў і Бенек на ўрачыстасцях па перадачы акта на вечнае карыстанне зямлёй ч польскім нацыянальным калгасе «Чырвоная Беларусь» Дзяржынскага раёна

Багровы золак гарэў ужо на гасце назад страчанае ўбіваецца рызонце. Паднялося сонца. Успыхнулі фарбы і абзначыліся лініі многіх соцен калгасных гектараў — зялёны маладой азіміны, шэрая пшчціна іржышча, кафейныя пласты свежага зялёна. І чым вышэй падымалася сонца, тым шырэй ахапляла вока. Калгасная вуліца, якая раскрылася, як алей, дрэвамі яблынь і груш, сёння ўпрыгожана па-святочнаму. Няма таго дома, над яким бы не палыхаў чырвоны сцяг, няма таго акна, тых варот, якія б не былі ўпрыгожаны плакатамі, лозунгамі, зелянінай.

Калгас рыхтуецца сустраць членаў урада і кіраўнікоў раёна, якія прыедуць на ўрачыстасць. Радасцю поўніцца калгасная вуліца. На поўкілометра з абодвух яе канцоў, па-святочнаму ўбраныя, з букетамі кветак у руках выстраіліся калгаснікі. Гучным «ура» гонар вялікага СТАЛІНА і большэвіцкай партыі, у гонар ордэнаванай Совецкай Беларусі і яе ордэ-

Гэта асабліва адчувае кожны працоўны нашай рэспублікі, быўшай галоніі рускага самадзяржаўя, дзе гвалтам і здэкам памешчыкаў, капіталістаў, кулакоў над абяздоленымі сялянамі не было канца.

Беззямелле ў царскай Беларусі прыняло велізарнейшыя размеры. У той-жа час большай паловай усіх зямель Беларусі ўладалі памешчыкі і капіталісты.

Чорная зграя князёў Радзівілаў,

вам адкрыты небывалыя перспектывы для эканамічнага і культурнага развіцця, для заможнага калгаснага жыцця.

Нашы поспехі не прышлі самадэкам. Яны дасталіся ў жорсткай класавай барацьбе. Разбіта ўшчэнт кулацтва і яго агенты — правыя апартуністы, разгромлены «левакі», разбіты на-галаву беларускія контррэвалюцыйныя нацыянал-дэмакраты, якія прабавалі павярнуць сялянства на шлях хутароў і кулацкіх пасёлкаў.

І калі вораг зважыцца сваёй бруднай крывавай лапай шагнуць на вапы свяшчэнныя сацыялістычныя землі, то ён атрымае такі ўдар, ад якога ніколі не апамятаецца.

Мы моцны як ніколі. Мы моцны таму, што намі кіруе партыя Леніна—Сталіна і правядыр працоўных усяго свету — вялікі **Сталін**.

Сёння мы аглянуліся назад і ўспомнілі сваё цяжкае жыццё ў мінулым. У горадзе, бясконцых пакутах, у вечнай галечы і малазямеллі жылі мы.

Толькі дзякуючы камуністычнай партыі і нашым любімым правядырам Леніну і табе, Іосіф Вісарыёнавіч, мы атрымалі радаснае, заможнае культурнае жыццё.

Мы даём табе, партыі і ўраду ўрачыстае абяцанне дабіцца высокіх ураджаяў, яшчэ большай урадлівасці зямлі, сістэматычнага павелічання нашага стада. Мы клянемся ахоўваць гэту зямлю, якая зяніцу вока і ні адной пядзі нашай савецкай зямлі не аддадзім нікому.

Вялікае дзякуй табе, родны наш **Сталін**, за наша заможнае жыццё.

Няхай жыве наша родная пролетарская дзяржава!
Няхай жыве вялікі і мудры наш **Сталін**!

многіх соцен калгасных гектараў — зялён маладой азіміны шэраў шчаціна іржышча, кафейныя пласты свежага яблыва. І чым вышэй падымалася сонца, тым шырэй ахапляла вока. Калгасная вуліца як алей, дрэвамі яблынь і груш, сёння ўпрыгожана па-святочнаму. Нема таго дома, над якім-бы не палыхаў чырвоны сцяг, няма таго акна, тых варот, якіх-б не былі ўпрыгожаны плакатамі, лозунгамі, зелянінай.

Калгас рыхтуецца сустрэць членаў урада і кіраўнікоў раёна, якія маюць прыехаць на ўрачыстасць у сувязі з перадачай калгасу акта на вечнае карыстанне зямлёй. То з той, то з другой хаты выходзяць калгасніцы, маладыя і старыя, насыпаюць дарожкі жоўтым пясок, рассыпаюць зялён і кветкі па ўсяму шляху ад узезду ў вёску да вяскога ўзгорка, дзе зялёнымі гірляндамі ўпрыгожана новая трыбуна.

Народу прываліла шмат. З самай раіны з усіх канцоў раёна прыязджалі ў «**Чырвоную Беларусь**» госці. На аўтамабільх, веласіпедх, на лепшых калгасных конях, а хто і проста пехатою прышоў. Любога рака цяла туды, дзе сёння першаму ў раёне калгасу ўручаецца ўрадавай камісіяй акт на вечнае карыстанне зямлёй.

На многія кілометры расцягнуліся калгасныя палі. Калісьці гэтымі землямі ўладалі кулакі-багацеі ды з глузду з'ехаўшая памешчыца Фот. За гэтыя землі заўзята змагаліся ў гады грамадзянскай вайны. Многія загінулі ў баях з белабандытамі. Дзесяткамі ішлі батракі і сялянская беднота ў партызанскія атрады, у Чырвоную армію, каб зямля не вярнулася кулаку. Сёння ў кулацкія мары вярнуць

Радасцю поўніцца калгасная вуліца. На поўкілометра з абодвух яе канцоў, па-святочнаму ўбраныя, з букетамі кветак у руках выстраіліся калгаснікі. Гучным «ура» ў гонар вялікага **СТАЛІНА** і большавіцкай партыі, у гонар ордэнаванай Савецкай Беларусі і яе ордэнасных кіраўнікоў сустракаюць калгаснікі прадстаўнікоў партыі і ўрада — тт. **Чарвякова, Картунова, Бенена**, сакратара дзяржынскага РК КП(б)Б т. **Дамброўскага**, старшыню дзяржынскага райвыканкома т. **Вансоўскага**, начальніка М-слага пагранатрада т. **Мартынава** і іншых гасцей.

Стройна і арганізавана рушылі масы к калгаснай трыбуне. Ішлі калгаснікі і калгасніцы, старыя і дзеці, хлопцы і дзяўчаты. З музыкай, з танцамі і песнямі ішоў калгасны народ атрымаць ад сваёй рабоча-сялянскай улады акт на вечнае карыстанне зямлёй.

На трыбуне старшыня калгаса т. **Шаблюўскі**.

— Да рэвалюцыі 113 гаспадарак вёсак Дзямідаўка і Батурава мелі 311 дзесяцін зямлі. Не зямля, а адны курганы. 11 кулацкіх гаспадарак мелі 298 дзесяцін. Адна памешчыца Фот уладала 180 дзесяцінамі. Дзесяткі сялян зусім не мелі зямлі. Яны ішлі ў батракі да памешчыкаў і кулакоў, на кабальных умовах арандавалі кулацкую зямлю.

АБ ПЕРАБОЯХ У ГАНДЛІ СОЛЛЮ, ЗАПАЛКАМІ, КАНДЗІЦЕРСКІМІ І ІНШЫМІ ДАСТАТКОВЫМІ ТАВАРАМІ

ПАСТАНОВА ЦК КП(б)Б

Праверкай Наркомунтгандля БССР устаноўлена, што ў радзе раёнаў адсутнічаюць у продажы тавары (соль, запалкі, рыбныя і т. д.), якіх ёсць у дастатковай колькасці на раённых і міжраённых базях катэрацыі і дзяржаўнага гандлю.

Так, напрыклад, у Добрушы і Слуцку былі перабой ў гандлі соллю. У Мсціслаўі, Церахаўцы, Старобіне і ў асобных магазінах г. Мегілева адсутнічалі запалкі.

У радзе сельпо рагачоўскага, ушацкага, тураўскага, легойскага і церахаўскага раёнаў адсутнічалі цукеркі.

Гэтыя факты сведчаць аб сабатажы асобнымі работнікамі гандлю прасоўвання тавараў масавага попыту к спажыву і аб адсутнасці аператыўнага кіраўніцтва (з боку БНС, Белхарчгандля і Белгандля) гандлем таварамі масавага спажывання.

ЦК КП(б)Б лічыць таксама зусім недапушчальным, што партыйныя і савецкія арганізацыі ўказаных вышэй гарадоў і раёнаў не рэагуюць на падобныя факты і не займаюцца канкрэтнымі пытаннямі гандлю.

ЦК КП(б)Б пастанаўляе:

1. Даручыць пракурору рэспублікі т. Кузьміну расследаваць увесь матэрыял аб перабоях у гандлі соллю, запалкамі і кандзіцёрскімі вырабамі і прыцягнуць асоб, вінаватых у гэтых перабоях, да крымінальнай адказнасці.
2. Ускласці адказнасць асабіста на т. Баскіна — старшыню Белкаапсаюза, т. Ціменна — дырэктара Белхарчгандля, т. Кантара — дырэктара Белгандля і кіраўнікоў астатніх гандлюючых арганізацый за арганізацыю бесперабойнага гандлю дастатковымі таварамі масавага попыту як у горадзе, так і ў глыбінных пунктах сяла, папярэдзіўшы іх аб тым, што, лобач з прыцягненнем да

адказнасці непасрэдных віноўнікаў у перабоях у гандлі гэтымі таварамі, — ЦК КП(б)Б таксама прыцягне да адказнасці работнікаў цэнтральных гандлюючых арганізацый, не забяспечыўшых аператыўнага кіраўніцтва гэтай важнейшай справы.

3. Абавязець сакратароў райкомаў, гаркомаў, КП(б)Б і акруговых камітэтаў арганізаваць сістэматычную праверку наяўнасці тавараў у сетцы, прыцягваючы да адказнасці вінаватых у перабоях у гандлі дастатковымі таварамі масавага попыту.
4. Лічыць асноўнай задачай Наркомунтгандля і яго органаў на мясцах — пастаноўку сістэматычнага кантролю за перасоўваннем тавараў да спажывца.

Абавязець Наркомунтгандель сістэматычна інфармаваць ЦК КП(б)Б і СНК БССР аб фактах замарожвання тавараў і перабоях у гандлі.

ЦК КП(б)Б тав. ГІКАЛО

СНК БССР тав. ГАЛАДЗЕДУ

ЦВК БССР тав. ЧАРВЯКОВУ

У дзень вялікага для нас свята — уручэння нам акта на вечнае карыстанне зямлёй — шлем шчырае калгаснае прывітанне Цэнтральнаму Камітэту камуністычнай партыі большавікоў Беларусі, Совету Народных Камісараў і ЦВК БССР, і Вам, кіраўнікам нашай слаўнай ордэнаванаснай рэспублікі.

Мудры сталінскі статут перабудовы нашага калгаснага жыцця, клопаты нашай камуністычнай партыі і ўрада забяспечылі нам прыгожае заможнае і радаснае жыццё. Назаўсёды звяклі спрэчкі за палоскі, за зямлю. Зямля, заваяваная намі, перададзена нашаму калгасу «**Чырвоная Беларусь**» на вечнае карыстанне. Даём калгаснае абяцанне камуністычнай партыі большавікоў Беларусі і ўраду яшчэ вышэй узняць класавую пільнасць, яшчэ пільней ахоўваць нашу зямлю, лепш адносіцца да сваёй работы, берагчы калгаснае дабро.

Няхай жывуць наша слаўная ордэнаванасная БССР і яе кіраўнікі тт. **Гікало, Галадзе, Чарвякоў**!

Няхай жыве наша вялікая камуністычная партыя і яе кіраўнік, правядыр і настаўнік, лепшы калгаснік **Іосіф Сталін**!

Стройна і арганізавана рушылі масы к калгаснай трыбуне. Ішлі калгаснікі і калгасніцы, старыя і дзеці, хлопцы і дзяўчаты. З музыкай, з танцамі і песнямі ішоў калгасны народ атрымаць ад сваёй рабоча-сялянскай улады акт на вечнае карыстанне зямлёй.

На трыбуне старшыня калгаса т. **Шаблюўскі**.

— Да рэвалюцыі 113 гаспадарак вёсак Дзямідаўка і Батурава мелі 311 дзесяцін зямлі. Не зямля, а адны курганы. 11 кулацкіх гаспадарак мелі 298 дзесяцін. Адна памешчыца Фот уладала 180 дзесяцінамі. Дзесяткі сялян зусім не мелі зямлі. Яны ішлі ў батракі да памешчыкаў і кулакоў, на кабальных умовах арандавалі кулацкую зямлю.

(Працяг на 2-й стар.)

3 музыкай, песнямі і танцамі рушылі калгаснікі і калгасніцы, старыя і дзеці, хлопцы і дзяўчаты, на ўрачысты мітинг.

Шчырае большэвіцкае прывітанне калгаснікам і калгасніцам нацыянальнага польскага калгаса „Чырвоная Беларусь“ з атрыманням акта на вечнае карыстанне зямлёй!

КАЛГАСНАЯ РАДАСЦЬ

(ПРАЦЯГ. ПАЧАТАК НА 1 СТАР.)

Усяму гэтаму цяпер канец. Няма больш далёказемля і пераспакоіцы. Роўным супельным масівам расцілаецца пахад калгаса. Няма больш зямельнай цеснаты і перанаселенасці, няма больш сялянскіх перадзелаў.

— Мы баранілі нашу зямлю ад кулакоў і белабандытаў. У лютай барацьбе адсталі мы разам з усёй краінай нашу рабоча-сялянскую ўладу. І ў любы дзень, калі скажа нам наша партыя, мы пойдзем усё, як адзін, на абарону нашай вялікай бацькаўшчыны, на абарону нашай зямлі, замацаванай за намі навечна на абарону нашых межаў, нашай радасці і шчасця.

На трыбуне старшы землепарадчык т. Кустоў. Ён дакладвае аб новым плане зямельных угоддзяў калгаса „Чырвоная Беларусь“ з гэтага дня межы вашай зямлі могуць толькі расшырацца — так

— Пролетарская дзяржава замацоўвае за вашым калгасам на вечнае карыстанне 942,8 гектары зямлі на вечнае карыстанне. З гэтага дня межы вашай зямлі могуць толькі расшырацца — так

Знатныя людзі калгаса

ДАРАШКЕВІЧ ІВАН ударнік-трактарыст.

пачаў сваё выступленне тав. Чарвякоў.

Велізарную радасць перажывалі ўсе калгаснікі, слухачы гэтыя словы. Ён гаварыў аб тым, што калгасная сацыялістычная зямля павінна даваць такі ўраджай, якіх яшчэ не ведала чалавечтва.

Далёка залаціўся верх лесу, крапуга асенняй палітрай. Усё змоўкла вакол. Толькі гулкае рэха мікрафона разносіла далёка словы старшыні ЦВК аб калгасным шчасці і радасці.

Слёзы радасці выступілі з вачэй старыкоў і старух калгаснікаў і калгасніц пры ўручэнні тав. Чарвяковым дзяржаўнага акта. Гэта надобна астанецца ў памяці калгаснікаў. Гукі радзё даносілі весткі пра вялікае свята далёка за межы гэтага раёна.

Было шмат прамоў, гарачых, залушчэных. Гаварыў т. Картуноў, гаварыў т. Бенен. Гаварыў сакратар дзяржынскага райкома т. Дамброўскі. Калгаснікаў віталі прадстаўнікі пагранічнага атрада, шэфы, рабочыя суседніх саўгасаў і далгасаў. Старшы ўспамінулі моцнымі словамі нячэсныя мінулыя горкія часы, калі кулак і памешчык былі ўладарамі зямлі.

Гаворыць брыгадзёр калгаса тав. Грыцкевіч.

— Радзіма калгасніка — гэта ўся наша вялікая краіна, гэта сацыялізм у нашым неабдымным Саюзе. З мужыцкай глушы селянін выходзіць на сваё бязмежнае поле і з вялікай радасцю і пашчотнасцю глядзіць на сваю радзіму, якая сваёй веліччу і магутнасцю здзіўляе ўвесь свет і прымушае біцца сэрцы працоўных усяго свету. Я ведаю, што радасная вестка аб гэтым нашым вялікім свяце разнасецца ў вёскі і гарады, якія знаходзяцца недалёка — вось тут за некалькі кілометраў ад нашага калгаса, дзе, на вялікі жал, яшчэ

З ПРАМОВЫ тав. А. Г. ЧАРВЯКОВА

Таварышы! Сёнешні дзень для вашага калгаса з'яўляецца выключна радасным днём. Гэту радасць разам з вамі падзяляюць працоўныя не толькі Дзяржынскага раёна, але і ўсёй Савецкай Беларусі.

Урад уручае вам сёння дакумент велізарнай важнасці, па якому ўся зямля, заваяваная працоўнымі ў жорсткай барацьбе са знешнімі і ўнутранымі ворагамі, перадаецца калгасу на вечнае карыстанне.

Толькі наша партыя і вялікі Сталін, якія вялі ў бой рабочы клас, працоўнае сялянства на барыкадах Окцябра, на франтах грамадзянскай вайны супроць белалякаў, калчакіпаў, дзенкінаў і іншых інтэрвентаў, толькі яны заахавалі тое, што зямля раз і назаўсёды асталася дзяржаўнай, гэта значыць ёю карыстаюцца тыя працоўныя масы, якім яна па праву належала.

Гэты акт — надзвычайны дакумент. Ён лішні раз сведчыць аб тым, як наша партыя і ўрад клопацца аб добрабыце працоўных, аб павышэнні матэрыяльна-культурнага ўзроўню шырокіх калгасных мас.

Толькі ў краіне Саветаў, на сацыялістычнай радзіме працоўных усяго свету, могуць адбывацца такія падзеі.

Ваш калгас знаходзіцца за некалькі кілометраў ад граніцы.

Там, у фашыскай Польшчы, паўтараецца ўсё тое, што было семнаццаць год таму назад у нас тут, у царскай Расіі. Памешчык, кулак нечувала здзекуюцца з працоўных. Гэта невялікая жменька крываўіцаў карыстаецца пераважнай часткай зямлі, на поле і крыві працоўных яна будзе свой добрабыт. Там селянін мае на сабе ўвесь цяжар памешчыцка-кулацкай эксплуатацыі, ён прадуе на тое, каб залпаць празмерныя, непаспелыя палатні, якія збірае з працоўных польскі фашызм, галоўным чынам, для падрыхтоўкі вайны супроць Савецкага Саюза.

Разбіты ў адкрытым баі вораг не раз прабаваў аднавіць страчаныя прывілеі. Ворагі народу хапелі аднавіць хутары, пасёлкі, хапелі ўвекавечыць кулацтва. Партыя выкрыла гэтых ворагаў народу і іх саюзнікаў — прыхаваных апартуністаў. Партыя паказала працоўнаму сялянству, што адзіным шляхам для паліпшэння яго матэрыяльнага добрабыту з'яўляецца шлях калгаснага

вышла на шчаслівы, радасны шлях. У БССР калгаснікі з кожным днём быстра ідуць да заможнага культурнага калгаснага жыцця. Для калгаснікаў шырока адчынены дзверы ў нашы навучальныя ўстановы, на фабрыкі і заводы. З калгаснікаў, калгаснай моладзі рыхтуюцца дактары, інжынеры, професары, настаўнікі, спецыялісты па ўсіх галінах народнай гаспадаркі. А раней, пры царызме, навучальныя ўстановы былі даступны толькі капіталістам, памешчыкам і кулакам.

Окцябрская рэвалюцыя выклікала да жыцця многамільённыя масы працоўнага сялянства. Працоўны селянін — калгаснік з'яўляецца гаспадаром зямлі. Ён прымае вельгасны ўзлел у кіраўніцтве дзяржавай.

Калгасны лад замацоўвае. Перавага калгаснага ладу над дробнаўладскай сялянскай гаспадаркай сказваецца ва ўсім. Яна сказваецца ў большэвіцкіх нашых калгасаў, у росце магутнасці кожнага калгасніка, у росце культуры кожнага калгаснага двара.

Нашы поспехі не даліся самі сабой. Яны заваяваны ў жорсткай класовай барацьбе супроць капіталістаў і памешчыкаў, супроць усіх ворагаў працоўнага народу.

Не прыходзіцца вам даказваць усю жудасць жыцця селяніна ў мінулым. Усё жыццё аднасобнага сялянскага двара было пабудавана на барацьбе за зямлю. У гэтай барацьбе не адна тысяча сялян загінула ў турмах Сібіры. Многія селяне склалі свае галовы ў розных краінах, куды яны ездзілі шукаць сабе «шчасця».

Разбіты ў адкрытым баі вораг не раз прабаваў аднавіць страчаныя прывілеі. Ворагі народу хапелі аднавіць хутары, пасёлкі, хапелі ўвекавечыць кулацтва. Партыя выкрыла гэтых ворагаў народу і іх саюзнікаў — прыхаваных апартуністаў. Партыя паказала працоўнаму сялянству, што адзіным шляхам для паліпшэння яго матэрыяльнага добрабыту з'яўляецца шлях калгаснага

на. За ордэн Леніна змагаліся ўсе калгаснікі, усё працоўныя нашай Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі. І трэба, каб у далейшым мы гэту высокую ўзнагароду з годарам апраўдалі. Сталінскі статут заможнага калгаснага жыцця асвятляе нам шлях да далейшых перамог. На з'ездзе калгаснікаў-ударнікаў таварыш Сталін — наш драмдыр, наш настаўнік, наш родны бацька — унёс прапанову, каб зямля, заваяваная рабочым класам, працоўнымі масамі сялянства над кіраўніцтвам нашай партыі была замацавана навечна за калгасамі.

Сёння мы ажыццяўляем гэта ўказанне вялікага Сталіна і перадаем вашаму калгасу навечна зямлю. Ніхто не мае права парушыць калгасныя граніцы, бо калгас атрымлівае зямлю ад дзяржавы навечна. Вы павінны берагчы, як зяніцу вока, кожную пяду гэтай зямлі, якую перадала вам дзяржава. Вы павінны на гэтай зямлі будаваць калгасны добрабыт. Калгасны лад адкрывае небывалыя магчымасці для росвіту матэрыяльнага добрабыту калгасных мас. Нама межаў росту гэтага добрабыту. Мы павінны ўзяць ураджайнасць нашых палёў ва многа раз.

Нашы жывёлагадоўчыя фермы павінны даваць значна больш мяса і малака працоўнаму спажыву. Вы павінны часна выконваць свае абавязальнасці перад дзяржавай.

Гэты акт, які мы вам уручаем, ёсць дакумент, у якім выражана палітыка савецкай улады ў адносінах да калгасаў і калгаснікаў. Гэты акт складзены на аснове сталінскага статута калгаснага заможнага жыцця. Уручаючы яго, я хачу пажадаць вам, каб ваш калгас, атрымаўшы першым у Дзяржынскім раёне гэты акт, быў не толькі першым у раёне, але і ва ўсёй БССР. Вы павінны сваю работу пабудоваць так, каб ваш калгас, які знаходзіцца на граніцы з капіталістычным светам, быў-бы кропкаю абароны. Каб ні ално капіталістычна-памешчыцкае свіное рыло не сунулася ў наш савецкі агарод. Вы павінны пвёра

ва і палітычна ўмацаваць наш калгасны і быстрымі крокамі перамагчы калгаснікаў да заможнага жыцця.

Не было таго дома ў вёсцы, над якім-бы горда не палыхаў чырвоны сцяг.

З ПРАМОВЫ тав. БЕНЕНА

Таварышы! Сёння ваш калгас атрымаў ад урада СССР і БССР велізарнай важнасці палітычны дакумент. Гэтым дакументам за вамі навечна замацоўваецца зямля, якую займае ваш калгас. З гэтай велізарнай палітычнай падзеяй я вітаю вас усіх і ўшчунен, што вы зробіце ўсё для таго, каб ваш калгас рос і квітнеў.

Большы адвечнай прагнасці, жаданняў, жайздасці, нечалавечай працы, голаду, слёз, крыві і поту ўкладвае і ўкладвае яшчэ працоўнае сялянства капіталістычных краін у зразумелае ўсім працоўным слова — зямля. Укладвае таму, што зямля знаходзіцца ў гэтых краінах у руках князёў, памешчы-

ва і палітычна ўмацаваць наш калгасны і быстрымі крокамі перамагчы калгаснікаў да заможнага жыцця.

Вось чаму кожны калгаснік м раз даражыць сваім калгасам. Ён лічыць калгасную зямлю сваёй зямлёй, бо ён ведае, што зямля на яму сваёй савецкай уладай, сваёй краінай, сваёй радзімай.

24 в
Szc
ЛЮД
Сёння н
Калгас
сваёго
шай па
вей і пр
кагаса, х
сках кал
стайным
як пад
створасц
праду
Плжар
на ад
клен у
шай плод
ліфікац
падгрэс
не тол
калгас
тым, пт
мож вяс
А аб
мары
швецтва,
Клія пра
ваз Дзя
нер аб я
вая Бела
Балры п
дзялі
шчына
... баб
валры ж
магі
нават
Больш
калгас
прафе
Кал
шона

ДАРАШКЕВИЧ ІВАН — ударнік-трактарыст.

САВІЦКАЯ ГАБРЫЛЯ — лепшая даярка калгаса.

ДАВІДОВІЧ МІХАСЬ — дзглядчык цялят.

На вечныя часы ўстаноўлена мяжа ў калгасе. Гэты дзяржаўны слуп ніхто не мае права адсунуць назад у глыб калгаса. Яго можна перасунуць толькі ўперэд, калі калгасная зямля будзе расшырана.

сэрцы працоўных усяго саюзаў і працоўных краін, якія ведаю, што радасная вестка аб гэтым нашым вялікім свяце разнасяцца ў вёскі і гарады, якія знаходзяцца недалёка — вось тут за некалькі кілометраў ад нашага калгаса, дзе, на вялікі жаль, яшчэ пануе бізун пана і жандара.

Гаворыць Майсейчы Мальвіна, якая ўсе гады свае працавала батрачкай у кулака, якую гаспадар-кулак гнаў у поле нават у апошнія гады пярэжарнасці.

— Прышла на поле, тут жа на полі і радзіла. Трымаць дзіце пямале, на работу гаспадар гоўць. Ці можна нават хоць у чым-небудзь параўнаць мінулае горкае жыццё з нашым квітнеючым сучасным, з гэтым днём найвялікшай урачыстасці. У мяне дзяцей трое, але тым не менш я свабодна іду на работу, мне не трэба клапаціцца ці накормлены яны. Я ведаю, што ў яслях, дзе яны знаходзяцца, там іх нянька даглядае, як родная маці, бо інакш у калгасе і быць не можа.

Вялікай урачыстай маніфестацыяй з калгаснага мітынга ў будынак новага клуба, з удзелам усяго народу на чале з членамі ўрада і партыі, дзяржаўны акт быў аднесены на хаванне.

**

А пасля слова было прадастаўлена пазарам і афіцыянтам. Яны дырыжыравалі міскамі і падносамі. Першы тост. Сотні шклян, напоўненых віном, падняты над сталамі. У 35 хатах калгаснікі наладзілі вялікі бал, куды запрасілі да сябе ў госці прыехаўшых на свята. Шум, смех, радасны гоман і музыка стаялі да позняй ночы над калгасам.

лацкай эксплуатацыі, ён прадувае на тое, каб заплаціць празмерныя, непаспелыя палаткі, якія збірае з працоўных польскіх фашызм, галоўным чынам, для падрыхтоўкі вайны супроць Саветаў Саюза. Там селянін асуджае сябе, усю сваю сям'ю, дзяцей на голад. Ён неадаядае, ён адмаўляе сабе ў самым неабходным, і ўсё гэта для таго, каб набыць кавалак зямлі. Ён марыць аб павелічэнні вузкай палосці.

Там селянін вымушан пераходзіць да самых простых сельскагаспадарчых машын, да сярэдневяковай вытворчасці, бо ён не можа марыць аб складаных, удасканаленых сельскагаспадарчых машынах.

Пры капіталізме працоўнае сялянства асуджана на выміранне. Капіталізм асуджае працоўнае сялянства на жабрацтва, голад, нужду. Мільёны працоўных сялян капіталістычных краін, аб'яднаўшыся пад сцягамі Комінтэрна, змагаюцца за дыктатуру пролетарыята, бо яны ведаюць, што толькі савецкая ўлада вызваліць іх ад памешчыка, кулацкай кабалы, ад галечы і неўдтва. Яны ў гэтым пераканаліся на вопыце Саветаў Саюза, дзе працоўнае сялянства

Савецкая Беларусь—неадлучная частка вялікага СССР—заяла перадавое месца сярод рэспублік і краёў Саветаў Саюза. Партыя і ўрад узначалілі БССР і яе кіраўнікоў тт. Гікало і Галадзеда вышэйшай узнагародай—орденам Ле-

сяноўнікаў—правых партуністаў. Партыя паказала спрадоўнаму сялянству, што адзіным шляхам для палепшэння яго матэрыяльнага лабрабыву з'яўляецца шлях калгасаў і саўгасаў.

Ворагі прымянялі розныя метады барацьбы супроць нас. Зусім вядаўна пры арганізацыі нашага калгаса і нават у першыя гады яго існавання некаторыя калгаснікі, падбукхторваемыя класавымі ворагамі, не хацелі выходзіць на работу, выдбайна адвасіліся да калгаснага добра, думалі, што калгас разваліцца і зноў яны будуць жыць па-старому. Наша партыя шырока растлумачыла працоўным масам усю шкоднасць такога роду дзеянняў. Партыя мабілізавала масы на барацьбу супроць кулака і яго саюзнікаў. За партыяй пайшлі мільёны сялянства, і з гэтай барацьбы мы вышлі пераможцамі.

Савецкая Беларусь—неадлучная частка вялікага СССР—заяла перадавое месца сярод рэспублік і краёў Саветаў Саюза. Партыя і ўрад узначалілі БССР і яе кіраўнікоў тт. Гікало і Галадзеда вышэйшай узнагародай—орденам Ле-

гас, які знаходзіцца на граніцы з капіталістычным светам, быў бы крэтасцю абароны. Каб ні адно капіталістычна-памешчыцкае свінное рыло не сунулася ў наш савецкі агарод. Вы павінны пвёрада памятаць словы вялікага Сталіна, што чужой зямлі мы не хочам, але і сваёй зямлі, ні аднаго вяршка сваёй зямлі не аддамо нікому. І я ўпэўнен у тым, што калі капіталісты папрабуюць наладзіць на наш Савецкі Саюз, то калгаснікі калгаса «Чырвоная Беларусь» разам з працоўнымі ўсяго СССР гудзьмі стануць на абарону нашай вялікай сацыялістычнай бацькаўшчыны.

Віншую вас з вялікім святам і горача вітаю ад імя ўрада Саветаў Беларусі калгаснікаў з урочэнным актам на вечнае карыстанне зямлёй.

Мы ўсе горача вітаем нашага вялікага і мудрага Сталіна, пад кіраўніцтвам якога калгаснікі ідуць за заможнага, культурнага жыцця.

Воклічы: «Ура», «Няхай жыве Сталін!», «Няхай жыве Чырвоная армія і яе кіраўнік Клім Варашылаў!».

З ПРАМОВЫ тав. КАРТУКОВА

—адзіны шлях да сапраўды культурнага і заможнага жыцця.

Перад кожнай калгасніцай у нашай слаўнай краіне шырока адкрыт шлях да светлага, культурнага заможнага жыцця. Мільёны калгасніц ужо сёння адчуваюць рэальныя плады добрасумленнай працы ў калгасе. Па меры росту яслей, дзіцячых садоў, пляцовак, дашкольных устаноў, па меры росту новага сацыялістычнага быту вёскі—жанчыны-калгасніцы ўсё больш і больш вызваляюцца з пад ярма і клопатаў хатняга ачага. У сувязі з новым сталінскім законам аб ільготах для пярэжарных—калгасніцы атрымліваюць новае буйнейшае аблягчэнне, новы доказ найвялікшых пераваг буйнай сацыялістычнай сельскай гаспадаркі.

Растуць сярод калгасніц героі ўдарнай працы. Жанчыне-калгасніцы ёсць у імя чаго ўдарна працаваць у калгасе. Калгасны лад—гэта шлях да багацця, культуры, заможнасці для ўсіх. Працоўная жанчына ў краіне Саветаў бадзёра і ўпэўнена глядзіць у заўтрашні дзень.

Вялікія перамогі сацыялізма ў СССР і прыклад працоўных жанчын краіны Саветаў, якія сталі гаспадарамі свайго жыцця, якія будуюць светлае, культурнае і заможнае жыццё для ўсіх, яшчэ вышэй узнімаюць рэвалюцыйную гатоўнасць прыгнечаных жанчын капіталістычных краін да барацьбы з капіталізмам, за перамогу Окцябра ва ўсім свеце.

Сёння вы атрымліваеце найвялікшай важнасці палітычны дакумент.— акт на вечнае карыстанне зямлёй. Гэта не талкі вялікае свята. Гэты акт абавязвае вас працаваць над гэтай зямлёй так, каб з года ў год расла ўраджайнасць зямлі, каб з года ў год расло багацце калгасаў і калгаснікаў.

Няхай жыве калгасны лад, няхай жывуць калгаснікі—новыя людзі сацыялістычнай вёскі.

Няхай жыве Цэнтральны Камітэт саюзнай камуністычнай партыі!

Няхай жыве вялікі правадыр і настаўнік—наш родны і любімы Сталін.

працы, голаду, слез, крыві, куды ўкладвала і ўкладвае яшчэ працоўнае сялянства капіталістычных краін у зразумелае ўсім працоўным слова — зямля. Укладвае таму, што зямля знаходзіцца ў гэтых краінах у руках князёў, памешчыкаў, капіталістаў, панюў, кулакоў.

Усяго толькі некалькімі кілометрамі адзьяляецца ваш калгас ад буржуазна-памешчыцкага капіталістычнага свету. Там, у Заходняй Беларусі, у беланавскай Польшчы працоўныя масы стогнуць пад ярмом памешчыкаў і кулакоў. Там, у Польшчы, зямля, на якой працуюць сяляне, працітаная сялянскім потам і слязмі, належыць не ім, яна належыць памешчыкам і кулакам. Яны — гаспадары зямлі. Працоўныя сяляне, якія ад пямна да пямна на гэтай зямлі працуюць, з'яўляюцца толькі парабкамі, рабамі гэтай зямлі.

Толькі ў Саюзе ССР упершыню ў гісторыі працоўнае сялянства, дзякуючы Окцябрскай рэвалюцыі, атрымала з рук пролетарскай дзяржавы зямлю, пад кіраўніцтвам партыі большэвікоў і савецкай улады адстаяла яе ў крывавай барацьбе ад контррэвалюцыі і інтэрвентаў. Зямля ў СССР з'яўляецца агульнанароднай, дзяржаўнай уласнасцю. І ні аднаму калгасніку не трэба клапаціцца аб тым, дзе дастаць зямлю для пасаваў, дзе дастаць зямлю, каб даць сыну, які выдзяляецца з гаспадаркі.

А здаецца, яшчэ зусім недалёкі той час, калі амаль кожны з вас тут прысутных беднякоў і сярэднякоў марыў аб тым, як-бы, сабраўшы капейку да капейкі, купіць кавалачак зямлі. Толькі алічкім удавалася за свае кроў і непаспелай працай здабытыя грошы купіць невялічкі кавалак зямлі. Толькі вялікі Сталін і наша партыя пазбавілі сялян неабходнасці аб гэтым марыць і аб гэтым турбавацца. Зараз бацька, дачка, якая збіраецца выйсці замуж, не павінен думаць, дзе ўзяць кавалак зямлі, каб даць ёй у пасат. Бо калгасная зямля непадзельна, ніхто яе нікому ў падарунак даваць не можа, а любы калгаснік, любы працоўны селянін, чэсна працуючы ў калгасе, можа заможна і культурна жыць на зароблены ім працэдні.

У Беларусі было вельмі многа памешчыкаў і кулакоў. Мы іх разграмілі. Але калгаснае будаўніцтва лёгка не далася. Кулакі і іншыя контррэвалюцыйныя элементы прабавалі ўнесці разлад у нашы калгасы. У гэтым ім дапамаглі надсылаемыя звонку правакатары і шпіёны. Мы разграмілі гэтых ворагаў народу. Партыя гаспадар-

няўляючы левінскую нацыяналістычную палітыку, дала магчымасць кожнай нацыянальнай меншасці, насяляючай нашу рэспубліку, свабодна развівацца і будаваць свай жыццё на той мове, на якой яны гавораць. Бедная жабрацкая вёска, у якой аднолькава галадалі бедныя палкі і беларусы, зараз змяніла ўвесь свой твар з артыстычнай і росквітам калгаса.

Розныя правакатары і шпіёны, кулакі і іх агенты, польскія паншчыны імкнуліся ўнесці напачатку напачатку варожасць паміж беларусамі і палыкамі. Выконваючы загад польскіх імперыялістаў, яны імкнуліся даказаць, што палыку не па шляху з працоўнымі беларусам, з рускім пролетарыям.

Мы выкрылі і разграмілі іх зраджыцкія планы. Працоўныя палыкі ў адзіным саюзе з працоўнымі беларусамі, рускімі і ўкраінскімі адзіным напорам змялі з нашай краіны ўсіх гэтых ворагаў і дыверсантаў. І гэты дзень урочэнным перамогам акта нацыянальнаму польскаму калгасу з'яўляецца святам усіх працоўных нашай краіны. Гэты дзень з'яўляецца найважнейшым доказам таго, што няма ў свеце такой улады, якая б кіравалася так пра нацыянальныя меншасці, як савецкая ўлада. І гэту ўладу мы павінны ахоўваць і бератчы, як самае дарагое, самае каштоўнае, што ёсць у кожнай з нас.

Віншуючы ў гэты дзень найважнейшай урачыстасці, мы заклікаем вас яшчэ вышэй падняць рэвалюцыйную пільнасць, яшчэ лепш працаваць на калгасных палках, бератчы калгаснае добро, чэсна адвасіцца к машынам, і тады мы блыстрымі крокамі пойдзем наперад да заможнага калгаснага жыцця, мы возьмем з нашай зямлі такі ўраджаі, пра якія ніколі і марыць не маглі ні адзін кулак і памешчык.

Тут, на мяжы з капіталістычным светам мы вам гаворым: сагойна прадаўжайце сваю работу над павышэннем ураджайнасці палых зямель, над большэвіцкім умацаваннем нашых калгасаў, над безупынным ростам нашай культурнасці і заможнасці. Ніхто не можа парушыць і не парушыць нашых граніц. Зямля калгасная за вамі замацавана на вечна. Яна ваша. І калі вораг папрабуе перапагнуць праз нашы савецкія рубяжы, наша пераможная Чырвоная армія нанясе яму такі ўдар, што ён ніколі не апомніцца. Нам ёсць што абараняць, нам ёсць за што змагацца.

Няхай жыве наш таварыш Сталін!

акія легкі безупынным
мастом ад вясковай
да курсу тракта-
машынаведы, трапаль-
і аэахінікаў. Людзі ста-
на новых сваіх мясцах,
такую кваліфікацыю,
такую работу, пра-
раней і марыць не

вядзе, няхай гэта будзе жнярка,
снопавязалка, касілка ці якая ін-
шая. Мы выхавалі дзсяткі лю-
дзей, аўладаўшых кваліфікацыяй,
якімі ганарыцца калгас, які з'яў-
ляюцца гонарам калгаса.

Імгтнасць машынных рамёў
і валаў уладарна зрывае з вёскі
аковы рудны, коснасці, дрымот-
вага бязволля, непазнавальна пе-
раўтварае ўвесь вобраз сялянска-
га жыцця і стыль вясковай рабо-
ты.

ВІКТАР ШАБЛОУСКІ,
старшыня калгаса «Чырвоная
Беларусь».

«ХАМ НАСТРОЙЦА І СЛУХАЮЦЬ»

ружавела ад апошніх
сонца. Асабліва ярка-ру-
давалася маленькая палос-
ка хмары рассоўвалася і ства-
рала шчылінку. Яна то
з'явілася і з'явілася і загарала-
з'явілася зусім не знікала.

вечар увайшоў у свае
І, вярнуўшыся з поля, кал-
і асаблівай смагай, седзя-
вечарай, уважліва слухаюць
слухаюць даклад лекцыі.

калгасе свой радыёвузел. Ня-
сусветнай палзеі, такога
такога факту з жыцця
і яе чырвовай сталіцы.
калгаснікі ў той-жа самы
пра іх не ведалі, каб у іх
адразу не абгаварвалі. Па
слухаюць даклад, лекцыі,
з'езды.

калгаснай вуліцай і слу-
вавейшыя песні маскоўскіх
арыю з класічнай оперы,
«Вясёлых рэбят». Радзе,
што зрабілі гэтую далёкую
Дзяржыншчыны прыгарадам
Іны ў вёсцы слухалі да-
Магатава на УП з'ездзе сове-
Іны слухалі прамову тав. Ва-
нава на Краснай плошчы, ка-
прымаў першамайскі парад

і ў мінулым было так: доўгі
не маглі сабе рады даць па-
пані Фотт, як пазбавіцца гэ-
электрычнага званка, якім
шчыта будзіла людзей ноччу
Іны, калі ёй толькі ўздумаец-
Іны не давалі спаць, адпа-
Прабавалі парабкі проста
правады. Але манцёры,
Іны выклікання з горада,
Іны аднаўлялі пашкоджанае, а
Іны авярэлай пані з большай
Іны гуляў без разбору па спі-
Іны аўтоўнікаў».

налады Андрэй Муха азнае
Іны канструкцый званка і так
Іны абарваў праводы ўнутры,
Іны не пашкодзіў ізаляцыю.
Іны дзень на работу вышлі
Іны, бо памежчыца, пазва-

ліўшы па пакоях, дзе спалі параб-
кі і пакаёўкі, была пераконана,
што званкі паднялі людзей на ра-
боту.

З таго дня пачалося знаёмства
Андрэя з правадам, з ізаляцыяй, а
пабыўшы пасля ў Чырвонай арміі,
Андрэй хутка, лёгка і дасканалы
вывучыў радыётэхніку. Як толькі
Андрэй вярнуўся дадому, ён узяўся
ўстаўляваць радыё ў сваім кал-
гасе. Неўзабаве ў вёсцы Дзяміда-
вічы з'явіліся першыя дзсяткі ру-
параў.

Цяпер Андрэю адбою няма ад су-
седніх калгасаў — давай і нам ра-
бі. Андрэй у дапамозе нікому не
адмаўляе. 43 радыёкропкі ім уста-
ноўлены ў калгасе «Чырвоная Бе-
ларусь». 18 кропак устаноўлена ў
калгасе «Пролетарый». 1 кастрыч-
ніка радыёрунар загаворыць у кал-
гасе «Профінтэрн». З кожным
днём усё больш суседніх калгасаў
уклучаецца ў радыёвузел, аргані-
заваны энтузіястам Андрэем.

Характэрны факт. Для пашырэн-
ня радыёвузла патрэбен быў про-
вад. Але дзе яго ўзяць? Без
яго радыёфікацыю не наладзіш. І
тады калгас арганізаваў збор ка-
лючага дроту па ўсіх суседніх вёс-
ках. Збіралі дзе толькі маглі. Дзе-
ці, школьнікі, піонеры штотдзённа
прыходзілі да Мухі і паведамлялі
дзе можна ўзяць дрот. Так сабралі
10 тыс. метраў дроту.

І вялікае свята, прысвечанае
ўручэнню акта, слухалі ўсе су-
седнія калгасы. Гулкім рэхам
разносіў мікрафон словы прад-
стаўнікоў урада і партыі па кал-
гасах і вёсках Дзяржыншчыны,
даносячы словы аб замацаванні
зямлі за калгасамі навечна да поль-
скай мяжы, да нашых дзяржаўных
слупоў.

— Няхай, — кажа Муха, —
нашы браты ў Заходняй Беларусі
настройца і слухаюць, няхай слу-
хаюць пра наша вялікае свята,
пра наша шчасце і радасць. І яны
будуць радавацца разам з намі, як
СССР паказвае сялянам усяго све-
ту шлях да вызвалення, да волі і
шчасця.

валася яна сялянна «алодная»,
«кабальная», «кулацкая». Вось
арандавалі Давідовіч, Савіцкі і
інш. зямлю ў кулака Стрэчына.
Плацілі з паловы. Арандаваў
даве дзясціны — ураджаі з адной
дзясціны поўнасна трэба было
адаць Стрэчыню. Падатак селя-
нін сам павінен быў выплаціць
за дзве дзясціны. Насенне такса-
ма.

Але і гэта цёмнае мінулае
бляднее перад жудаснай праўдай,
як гадамі браты секлі адзін адна-
го за кавалак сенажаці, за кавал-
чак зямлі, як вёсі выганялі з
хат сваіх старыкоў бацькоў, як
звярыны голад штурхаў людзей
па ўсякія злачыствы.

Як Дарашэвіч Банэдэс у 1883
годзе ўшоў у войска, у хаце з
бацькам астаўся старшы брат
Антон. Пасля смерці бацькі Ан-
тон захапіў усе дзясціны дзясцін
зямлі, якія асталіся ў спадчыну.
Праз 6 год Банэдэс вярнуўся да
дому. Але Антон зямлю вярнуць
не хоча. Колькі раз за-грудаі
браліся, колькі раз вёска разніма-
ла братоў, якія адзін другому ў
часе сваркі гатовы былі сякерай
галаву раскоўчы. Пачалі свтзіцца.
Але грошы былі ў Антона і
«праўда» была на яго баку.

Пасля смерці бацькі асталася
старая маці. У каго ёй жыць?
Зноў суд, сварка. Суд пры-
судзіў, каб тыдзень яна жыла ў
аднаго сына, а другі тыдзень ў
другога. Так прысудзіў суд і
адносна хвораі сястры. Кож-
ны тыдзень можна было бачыць,
як браты выганяюць з хаты то
матку, то сястру, як каля хаты
слязьмі абліваецца ці старая мат-
ка, ці хворая сястра.

Жылі ў вёсцы тры браты Ге-
расімовічы — Стэфан, Юзэф і
Александр. Было ў іх 15 гекта-
раў купчай зямлі. Усе гады па-
між імі была сварка і бойка, каму
які кавалак зямлі ўзяць, як зям-
лю размяркоўваць. Урэшце браты
купілі Стэфану кавалак зямлі ў
Падбалюці. Як Стэфан пакідаў
гаспадарку братоў, ён закупаў
студню, якая стаяла на двары.
дзе раней стаяла яго гаспадарка.

Патрэбна ім студня, няхай
другую капаюць, а маёй карыс-
тацца не будуць.

Сёння, святкуючы дзень атры-
мання акта на вечнае карыстан-
не зямлёй, калгаснікі з радасцю
ўспамінаюць, што адпалі гэтыя
вечныя сваркі з-за зямлі, з-за
меж і кавалка сенажаці. Зямля
замацавана за ўсім калгасам і
гаспадарамі зямлі з'яўляюцца ўсе
добрадумленна працуючыя калгас-
нікі. Не трэба больш адззяляць
зямлю, калі сын з гаспадаркі ад-
ззяляецца, не трэба нікому на-
дзяляць зямлю, калі бацька памі-
рае. Зямля агульная, калгасная, і
ніхто калгасную зямлю дзяліць не
можа.

Мне зараз 41 год, але маё дзя-
цінства толькі пачынаецца. Ад
усей душы дзякую нашаму лепша-
му калгасніку таварышу Сталіну,
мудрай большэвіцкай партыі, якія
нам стварылі прыгожае і радаснае
жыццё.

ВАЛКОВІЧ Іван Грыгоравіч
калгаснік, член праўлення
арцелі «Чырвоная Бела-
русь», Дзяржынскага раёна.

Мне ўдалося ўвесці з ёю рахункі
ў 1917 годзе. Мне, як члену камі-
тэта беднаты, было даручана вы-
весці апал з дравянога склада пані
Фот і раздаль беднякам. Я з
вялікім гонарам выканаў ускла-
дзеныя на мяне абавязкі. Але пры
нямецкай акупацыі мне не пазда-
ровілася. Мяне нямецкія капрылы
прымусілі прадаць усё, што я
меў, і заплаціць пані Фот за апал.

Мне зараз 52 гады, але-ж я
яшчэ малады. Калгасны лад вык-
лікаў ва мне вялікі ўздзім. У лю-
бы час, па першаму патрабаван-
ню партыі, нашага Сталіна, разам
з маладымі буду абараняць нашу
калгасную зямлю.

Няць гадоў я даглядаю калгас-
ных цялят. Ніхто яшчэ не папрак-
нуў мяне ў дрэннай рабоце. Ні
аднаго выпадку алыхолу ў мяне
не было. З кожным годам наша
калгаснае стада ўсё павялічваец-
ца. А гэта значыць, што маднее
калгас, што багацеюць калгаснікі,
што кожны заўтрашні дзень пры-
носіць нам новае і новае багацце.
У мяне добрая хата, сад. Хлеба і
грошай я ў гэтым годзе атрымаю
куды больш чым летась.

Вельмі шкада, што на гэтым
свяце — свяце ўручэння акта на
вечнае карыстанне зямлёй — няма з
намі нашага Сталіна. Я яму моцна
паціснуў-бы руку і адззякаваў-бы
за ўсё тое добрае, што ён зрабіў
для нас. Дзякуй вялікаму Сталіну
за новы калгасны статут, за кал-
гасны лад, за маю шчаслівую ста-
расць.

**ДАВІДОВІЧ Міхась Мартына-
віч,** калгаснік арцелі «Чыр-
воная Беларусь».

Вось карыстанне зямлёй, асваляе
ўсіх нас яшчэ лепш працаваць,
яшчэ больш даражыць калгасным
добрам. І ніякая сіла не здолее
аслабіць нашу дружную калгасную
сямю.

**САВІЦКАЯ Габрыль Пыз-
паўна —** дзяржа калгаса
«Чырвоная Беларусь»,
Дзяржынскага раёна.

ГУРЫНА ГАННА — калгасніца
Удзяржынскага раёна.

ПЛАН ЗЯМЛІ КАЛГАСА „ЧЫРВОНАЯ БЕЛАРУСЬ“

Асноўны вынік праведзена-
га землеўпарадкавання — гэта
знішчэнне далёказямелля. Замест
ранейшага распіражэння тэрыторыі
калгаса ў 6 кілометраў цяпер ста-
ла 4 кілометры. Справа ў тым,
што пры землеўпарадкаванні пасё-
лак Копцюшчына, які раней ува-
ходзіў у склад калгаса «Чырвоная
Беларусь», перайшоў у калгас
«Пролетарый», куды ён па эканамі-
чных і геаграфічных умовах пры-
лягае больш, чым да калгаса
«Чырвоная Беларусь».

Пры ўстаўленні калгаснай мя-
жы выпраўлена мяжа з калгасам
«Новы быт». Раней зямлі гэтых
двух калгасаў узаемна ўкліньвалі-
ся адна ў другую. Цяпер, са згоды
абодвух калгасаў, гэтыя ўклінь-
ванні ліквідаваны.

Распланавана таксама цэнтраль-
ная сядзіба з такім разлікам, каб
32 хутары, якія ёсць на тэрыто-

рыі калгаса, былі пераселены ў
цэнтр.

Існыя мясцовыя значэння выкі-
нуты з калгаснай тэрыторыі і яны
ў ліку замацаваных за калгасам на
вечна 942,8 гектараў зямлі не фі-
гуруюць. Выкінуты таксама з кал-
гаснага зямельнага плана 7,7 гек-
тара зямлі, займаемай школьным
участкам і два гектары, якія зай-
мае сельсавет.

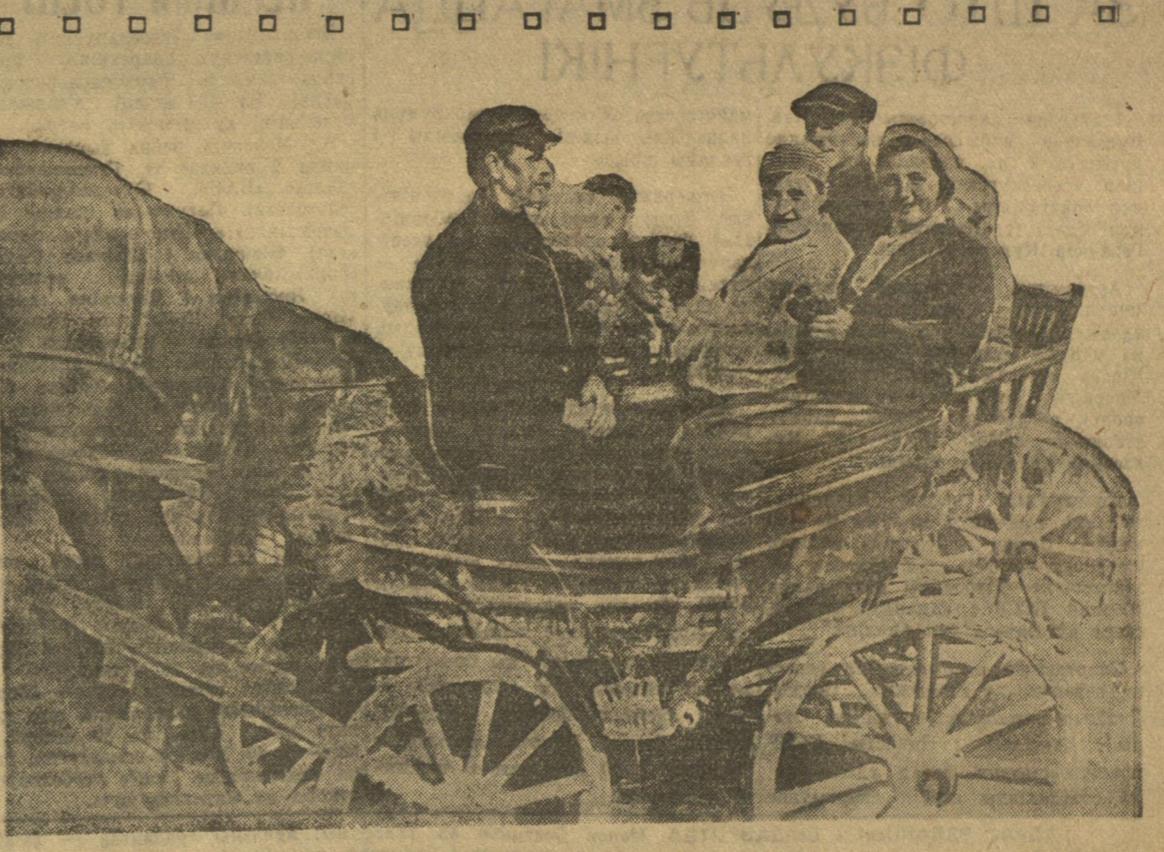
Кутавая няўвязка планаў роўна
мінус 3,75 мінуты пры дапушчае-
мым 4,5 мінуты. Лінейная адносна-
насць — 1/1716 пры дапушчаемым
1/1000.

У параўнанні з дарэвалюцыйным
надзелам, зямля, займаемая сяля-
намі былых вёсак Дзямідавічы і
Батурава, аб'яднаных цяпер у кал-
гас «Чырвоная Беларусь», павя-
лічана на 450 гектараў за лік зя-
мель памешчыкаў і кулакоў.

Матэрыял арганізаван брыгадай «Звязды» — МАЛІКІНЫМ І КАП-
ЛАНАМ. Фото САЛАВЕЙЧЫКА.

ГУРЫНА ГАННА — калгасніца
Удзяржынскага раёна.

На аўтамабільх, веласіпедх, на лепшых конях, а хто проста пехатою з усіх канцоў раёна прыехаў!
калгаснікі і калгасніцы не свята.

СЕННЯ ПЕРШЫ ДЗЕНЬ УСЕБЕЛАРУСКАЙ КАЛГАСНА-СОУГАСНАЙ СПАРТАКІЯДЫ

ПРЫВІТАННЕ ШЧАСЛІВАЙ СОВЕЦКАЙ МОЛАДЗІ!

Совет Народных Камісараў БССР гарача вітае ўдзельнікаў першай усебеларускай калгасна-соўгаснай спартакіяды.

Совецкі спорт дае нашай шчаслівай рабочай і калгаснай моладзі багаты зарадку для творчай работы і загартоўвае моцных байцоў для абароны вялікай краіны сацыялізма.

Уперад, калгаснікі-фізкультурнікі, за большэвіцкія калгасы, за заможнае культурнае жыццё, за высокае спартыўнае майстэрства, за новыя савецкія рэкорды, за ўмацаванне абароназдольнасці нашай вялікай радзімы!

Нам, старшынні Совета Народных Камісараў БССР

А. СААКЯН.

Спартакіяда забяспечыць новы ўздым

Прэзідыум Цэнтральнага савета прафсаюзаў Беларусі гарача вітае ўдзельнікаў першай усебеларускай соўгасна-калгаснай спартакіяды.

Соўгасна-калгасная спартакіяда выявіць дзесяткі і сотні спартсменаў-ударнікаў калгасных і соўгасных палёў, гатовых у любую міну-

ту абараняць наш вялікі Саюз-радзіму ўсіх працоўных.

Ваша актыўнае спаборніцтва за першынства ў спартакіядзе забяспечыць новы ўздым і ўкараненне фізкультуры ў соўгасах і калгасах.

Старшыння Цэнтральнага Савета прафсаюзаў БССР З. КАВАЛЬЧУК.

Удзельнікам усебеларускай вайсковай спартакіяды

Перадавым калгаснікам - фізкультурнікам — удзельнікам рэспубліканскай вайсковай спартакіяды ордэнаноснай Савецкай Беларусі Усесаюзна савет фізічнай культуры шле палкае прывітанне!

Ваша спартакіяда з'яўляецца выражэннем перамогі ленінска-сталінскай нацыянальнай палітыкі, забяспечваючай у вашай рэспубліцы велізарны перамогі на

ўсіх участках гаспадарчага і нацыянальна-культурнага будаўніцтва, у тым ліку і ў галіне фізічнай культуры.

ВСФК СССР упэўнен, што ўсебеларуская вайсковая спартакіяда з'явіцца магутным сродкам далейшага разгортвання калгаснага фізкультурнага руху сярод працоўных вёскі.

Старшыння ВСФК СССР В. МАНЦЗУ.

Комсамольскія арганізацыі павінны ўзначаліць фізкультурны рух

ЦК ЛКСМБ шле гарачае прывітанне ўдзельнікам першай усебеларускай калгасна-соўгаснай спартакіяды.

Перамога калгаснага паду, вялікая ўвага, якая аказваецца партыйнай разгортванню савецкай фізкультуры, рост фізкультуры і добрабыту мес калгаснікаў стварылі ўсе магчымасці для таго, каб укараніць фізічную культуру сярод калгаснай і соўгаснай моладзі.

Ваша спартакіяда павінна даць новы штуршок моцнаму разгортванню фізкультурнай работы ў вёсцы, уздыму спартыўнай тэхнікі соцыялістычнага будаўніцтва і ўкаранення тысяч маладых калгаснікаў і рабочых соўгасаў, аўладаўшых комплексам «Гатоў да працы і абароны».

Лёгкай атлетыкай, футбалам і іншымі відамі спорту павінны займацца дзесяткі тысяч калгасна-соўгаснай моладзі. Комсамольскія арганізацыі павінны ўзначаліць гэты рух.

Кожны комсомолец, кожны малады калгаснік павінен займацца фізкультурай і ўдасканальвацца ў тым ці іншым відзе спорту.

Сакратар ЦК ЛКСМБ

СТУКАЛАЎ.

ХОД АСЕННІХ сельскагаспадарчых РАБОТ

Чацвертая пятніца верасня не дала патрэбнага зруху ў ходзе асноўных асенніх сельскагаспадарчых работ.

На рашаючым участку—апрацоўцы і злачы ільнопрадукцыі дзяржавы—адставанне ўсё павялічваецца. У радзе асноўных ільняводчых раёнаў (Сіроціна, Дуброўна, Меціслаўль, Сураж) траста пералежвае на сцелішчах. Па БССР на 20 верасня паднята са сцелішчаў толькі 48 проц. трасты.

На далейшых этапах апрацоўкі ільну адставанне яшчэ большае. У той час, калі са сцелішчаў паднята 48 проц. трасты, на ільнязаводы паступіла ўсяго 16,1 проц. Такія асноўныя ільняводчых раёны, як Бешанковіцкі, Гарадоўскі, Круглянскі, Лёзненскі, і Суражскі, здалі на ільнязаводы ад 1 да 4 проц. трасты.

У групе ільняводчых раёнаў уперадзе па здачы ільнотрасты ідуць Аршанскі і Талачынскі раёны, якія выканалі план на 41 проц.

Па групе неільняводчых раёнаў уперадзе ідуць: Рудзэнскі раён — 48 проц., Церахаўскі — 44 проц. Недавальняюча праходзіць ручная пераапрацоўка ільну. На 20 верасня на пункты Заготільна здана ўсяго 1,9 проц. ільнова-лакна. І тут больш за ўсё адстаюць асноўныя ільняводчых раёны. Недапушчальна зацягваецца здача ільносемя. За апошнюю пя-

тніцу прырост складае ўсяго 5,4 проц. Два раёны ганебна зрываюць гэта важнейшае заданне. Дрысенскі раён на 20 верасня здаў усяго 17,5 проц. ільносемя, Рагонскі раён — 40,7 проц.

На другім, не менш важным участку — асенняй сябе — адставанне таксама не ліквідавана. На 20 верасня па БССР засеяна ўсяго 66,6 проц. азімай пшаніцы. Рад раёнаў, як Чачэрскі, Петрыкоўскі, Чарыжаўскі, Касцюковіцкі, Бягомльскі, Чавускі, Прапойскі, Пleshчаніцкі, засеялі ўсяго ад 22 да 48 процантаў пшаніцы, прапускаючы лепшыя агратэхнічныя тэрміны.

Тэмпы абмалоту зернавых м'на нездавальняючыя. За 5 дзён прырост складае 3,7 проц.

Не лепш і з узяццем зябліва. Калі на 15 верасня зазяблена было 1,1 проц., то на 20 верасня — 24,1 проц.

Такія раёны, як Асвейскі, Рагонскі, Ушадкі, Уваравіцкі, Полацкі, Сенненскі, Чачэрскі і Сіроцінскі, яшчэ і цяпер не пераклочылі цягавую сілу на зябліва, узараўшы ўсяго ад 4 да 8 проц. У гэтых раёнах строга прытрымліваюцца метаду «чарговасці» работ, не раз асуджанага партый і ўрадам.

Па ўсёй БССР пачаліся масавая ўборка бульбы і выкананне бульбапаставак. На 20 верасня выкапана 11,9 проц. бульбы і здана дзяржаве 8,8 проц.

ДА СПРАВАЗДАЧНАГА КАНЦЭРТА СОВЕЦКІХ КАМПАЗИТАРАУ БЕЛАРУСІ

Кампазітар Палонскі выклікан з Масквы, дзе ён знаходзіцца ў творчай камандыроўцы, для ўдзелу ў справаздачным канцэрце. Разам з дзяржаўным аўрэліскім ансамблем тав. Палонскі выканае рад рэвалюцыйных народных спеваў, напісаных і апрацаваных беларускімі савецкімі кампазітарамі.

Кампазітар Багатыроў рыхтуе да справаздачнага канцэрта фортапіяны пралюц на смерць С. М. Кірава і канцэртны эцюд. У канцэрце аўтар сам выканае свае творы.

ТЭАТРАЛЬНЫЯ БІНОКЛІ ВІЦЕБСКАЙ АКУЛЯРНАЙ ФАБРЫКІ

Дырэктар віцебскай акулярнай фабрыкі т. Галуза прывёз у Менск зробленыя на фабрыцы вопытныя ўзоры тэатральных бінокляў. У гутарцы з карэспандэнтам «Звязды» т. Галуза паведаміў:

— У ліпені на нарадзе дырэктараў мясцовай прамысловасці Беларусі стаяла пытанне аб рэнтабельнасці прадпрыемстваў і стварэнні новага, пашыранага асартымента прадукцыі. У адказ на гэта, калектыву нашай фабрыкі ўзяў абавязальнасць асоіць выпуск тэатральных бінокляў.

Першыя ўзоры бінокляў зроблены. Яны адобраны Наркаматам мясцовай прамысловасці. Якасць іх даволі добрая. У стварэнні першых бінокляў актыўны ўдзел прымаў т. Меерзон, оптычны майстар—рабочы вылучэнец т. Юдовіч і слесар-эксперыментальшчык т. Зуеў.

Зараз віцебская акулярная фабрыка прыступае да тэхнічнага асваення тэатральных бінокляў—робіць штампы, спецыяльнае шкло, дапасоўвае абсталяванне, каб у студзені месяца 1936 года распачаць масавы выпуск бінокляў.

ДА ТЭРМІНОВА ВЫКАНАЛІ ВЫТВОРЧУЮ ПРАГРАМУ

Менскі вярштатабудавнічы завод імя Кірава дотэрмінова выканаў праграму па валавому выпуску прадукцыі за III квартал года.

НАСТАУНІКУ-ВОПЫТНІКУ РУДКОУСКАМУ ПРАДАСТАУЛЕНА НАВУКОВАЯ КАМАНДЫРОўКА

Выкладчык рагачоўскага тэхнікума т. Рудкоўскі паводзіць вопытна-даследчую работу па ўкараненню ў БССР наград, абрыкосаў і іншых новых раслін. Па ініцыятыве Рудкоўскага гэтыя расліны пачаюць укараняцца ў рагачоўскага раёна.

Наркомасветы БССР, паводзіць вялікае значэнне работам т. Рудкоўскага, прадаставіў яму вольную камандыроўку ў Мітурскае Закаўказзе. Для прывязвання парадак агарада, на якім Рудкоўскі праводзіць свае даследаванні, Наркомасветы адпусціў т. Рудкоўскага ў адпачынак.

ПЯЦІГОДЗЕ ДНЭПРАДЗВІНСКАГА ПАРАХОДСТВА

ГОМЕЛЬ, 23 верасня. Сябрам 5 год з часу арганізацыі Дзвінскага параходства. За гэтыя гады таварна-пасажырскі флот параходства вырастаў з паловай разы. На 90 проц. павялічылася грузавы і машынавога флота. Грузаабарот параходства больш, чым падвоіўся.

У Гомелі пабудаван першы БССР буйны рэчны порт. Параходства асвоіла на сваіх пераходах першыя трамваі, першыя раў, непаравых суднаў і аднавіла для новых параходаў. Святакаванне пяцігоддзя Дзвінскага параходства ў канцы навигачнага года.

СУД ЗАБОЙЦА

ЧАВУСЫ. (Нар. «Звязды») на ня сесія Вярхоўнага суду разгледзела справу Яўхіма Іванавіча Забойца і дзвух яго дзяцей і яго ўдзельніцкаў І. І. Саўковіча і Пётры Іванавіча.

Падлы забойца Казань, змякчыць прытвар, велікі сазнаваўся на судзе ў тым, што 21 кастрычніка мінулае года зверску расправіўся з тав. Іванам Іванавічам Халодар і дзвума яго дзецьмі — 3-гадовым Відай і 1-гадовым Яўхімам.

БЕЛАРУСЬ У БАРАЦЬБЕ ЗА КОМПЛЕКС „ГАТОУ ДА ПРАЦЫ І АБОРОНЫ“

Фізкультурны рух ордэнаноснай Беларускай рэспублікі атрымаў новую перамогу на фронце ўсеабовага фізічнага развіцця працоўных, дотэрмінова выканаўшы заданне па комплексе «Гатоў да працы і абароны».

44.000 маладых пролетарыяў нашай рэспублікі аўладалі самым папулярным у нашай краіне значком «Гатоў да працы і абароны». Гэта не першая перамога нашай рэспублікі на фронце савецкай фізкультуры. Чатыры гады засяб фізкультурнікі Беларусі трымаюць сляг першынства ў Саюзе на падрыхтоўцы новых кадрў-значкістаў.

Поспехі Беларусі за аўладанне

І. Ф. КУДЗЕЛЬКА
Старшыння ВСФК пры ЦВК БССР

«ГПА». Наяўнасць у нашай рэспубліцы каля 300 чалавек, здаўшых нормы па другому комплексу, абавязвае нас больш ўзмоцнена працаваць у гэтай галіне.

Не малых поспехаў дабіліся мы ў разгортванні фізкультурнай работы сярод дзяцей. Толькі за гэта лета 13.000 дзяцей здалі нормы на значок «Будзь гатоў да працы і абароны».

Але было-б шкодным перапагаварыцца, поспехі, дасягнутыя ў Беларусі па здачы норм на значок «ГПА». Мы яшчэ далёка не поўнаасцоскарыстадалі ўсе магчымасці для больш шырокага ўкаранення другога комплексу Перш за ўсё трэба дабіцца павароту фізкультур-

Гэта не першая перамога нашай рэспублікі на фронце савецкай фізкультуры. Чатыры гады засяб фізкультурнікі Беларусі трымаюць сцяг першых у Саюзе па падрыхтоўцы новых кадраў значкістаў.

Поспехі Беларусі за аўладанне комплексам «Гатоў да працы і абароны» адлюстроўваюць тую велізарную работу, якую вядуць фізкультурнікі ордэнавосянай рэспублікі і яе кіраўнікі за выкананне ўказанняў правядыра нашай партыі таварыша **Сталіна** аб выхаванні здаровай, жыццерадаснай, адданай нашай радзіме змены. Імён на савецкай сістэма фізічнага выхавання, якая будзецца па комплексе «ГПА», з'явілася тым цэментуючым звяном, вакол якога расце і мацнее наш рух.

Толькі за гэты летні сезон фізкультурнікі Беларусі ўстанавілі 7 усесаюзных і 119 усебеларускіх рэкордаў, якія блізка падыходзяць да ўсесаюзных.

Асноўнымі прадпасылкамі, якія забяспечылі ўсё ўзрастаючы рост арміі значкістаў у нашай Беларусі, з'явілася праведзеная работа па ўмацаванню раённых саветаў фізкультуры на аснове рашэнняў ЦК ВЛКСМ і ВСОК Саюза. Так, калі раней мы мелі 50 саветаў фізкультуры, то зараз 75. У значнай меры саветы фізкультуры ўмацаваны партыйна-комсамольскай працэдыяй, што забяспечыла ўзмацненне кіраўніцтва нізавымі звянамі фізкультурных арганізацый.

2.820 калгаснікаў у тым ліку праведзены ў 61 раёне нізавыя і раёныя калгасна-саўгасныя спартакіяды, у якіх прымала ўдзел звыш 20.000 лепшых спартсменаў нашай сацыялістычнай вёскі. Падрыхтавана 840 масавікоў-арганізатараў для вёскі. Сіламі фізкультурнікаў пабудавана 60 стадыёнаў, 4.000 фізкультурных пляцовак і т. д.

Толькі за адно бягучае лета 8.000 калгаснікаў і рабочых саўгасаў здалі нормы па першым комплексе «ГПА». Гэта перамога сведчыць аб велізарнай пазе калгаснай вёскі да культуры, да спорту.

У нас ужо ёсць пралірымствы якія налічваюць ад 500 па 1.000 значкістаў, гэта — магільская шаўковая фабрыка, менская швейная фабрыка «Окцябр», гомельскі завод Гомсельмаш, віцебская швейная фабрыка «Сцяг індустрыялізацыі» і інш.

За 4 гады з моманту ўвядзення комплексу «ГПА» ў нашай рэспубліцы здала нормы па першаму комплексу 216.000 чалавек, некалькі соцень тысяч чалавек з'яўляюць нормы зараз.

Ужо зараз, дзякуючы таму, што комплекс значка першай ступені стаў звычаем шырокіх мас працоўных, мы маем магчымасць поўнаасцю вырашыць задачу вялікай дзяржаўнай важнасці — максімальнае павышэнне ўзросту, тэскавае падрыхтаванне фізкультурніка на аснове больш шырокага аўладання другім комплексам

лічывыя поспехі, дасягнутыя ў вядуць на злучы норм на значок «ГПА». Мы яшчэ далёка не поўнаасцю скарысталі ўсе магчымасці для больш шырокага ўкаранення другога комплексу. Перш за ўсё трэба дабіцца павароту фізкультурнага кіраўніцтва да арганізацыйна-падыгчнага ўмацавання ўсіх звянаў фізкультурнага руху, ўзмацнення ўвагі да жытых людзей падняцця ідэйнай работы ў нашых арганізацыях.

Ужо зараз мы павінны пачаць падрыхтоўку да зімовага сезону і побач з пытаннем комплексу «Гатоў да працы і абароны», спартыўнага майстэрства, падрыхтоўкі баз, спартыўнага інвентару забяспечыць падняцце кіруючай ролі пярвічных фізкультурных арганізацый, перамагчы арганізацыйную рыхласць, маючую месца ў радзе звянаў. Без гэтага асноўнага ў нашай рабоце немагчыма далей ісці ўперад, больш шырокім фронтам рухаць справу ўсебаковага фізічнага развіцця, рашуча змагацца з тэорыяй і практыкай працінастаўлення масавай вучобы на «ГПА», справе барацьбы за спартыўнае майстэрства.

Фізкультурны рух Беларусі, якому аддае велізарную ўвагу КП(б)Б і яе кіраўнік тав. **Гікало** і ВСОК Саюза, пры штодзённай дапамозе ленынскага камсамола, здолее і ў далейшым замацаваць за сабой сцяг першых у Саюзе па «ГПА».

ПЕРШЫЯ ГОСЦІ

Першымі на ўсебеларускую калгасна-саўгасную спартакіяду прыехала каманда Чырвонаслабодскага раёна. За ёй пачалі з'яжджацца ўдзельнікі ад Менскага раёна.

Ад Менскага раёна выступіла каманда ў складзе тт. Пляшчынскага (калгас «БАН», Самахвадзіцкага сельсавета), Петупчыка (калгас імя Дзержынскага, Строчыцкага сельсавета), Біончыка і Шылава (саўгас «Горкі-Абчак», Абчакскага сельсавета), Яроманка і Палюліна (калгас «Новы быт», Круціцкага сельсавета), Жураўскай і Казлоўскай (саўгас «Комінтэрн», Самахвадзіцкага сельсавета), Ніколенкі (саўгас «Тарасава», Ратамскага сельсавета) і Ланейскай (калгас «Чырвоны спецыяліст», Сеницкага сельсавета).

У гутарцы з карэспандэнтам «Звязды» **Соня Жураўскай**, работніца палывольчай брыгады саўгаса «Комінтэрн» расказала:

— Да спартакіяды добра падрыхтавалася. У жыцці я 23 дні трэніравалася. Я пабягу на 100 метраў. Мой лепшы вынік на гэтай дыстанцыі—13,5 сек. Трэнату мятаю на 28 метраў. Работніца гэтага-ж саўгаса **Маруся Казлоўская** паведамае, што трэнірую яна мятаю на 30 метраў, а мяч—на 40. **Маруся** сцвярджае, што на спартакіядзе паб'е ўсебеларускі рэкорд на мятанню мяча.

На стадыёне прыбывае камандор велапрабегу тав. **Барласаў**. Начальнік штаба прабегу тав. **Палузітаў** камандуе «смірна» і ідзе к камандору з дакладам. Рапартуе таксама і дзяжурны па прабегу.

8 гадзін раніцы. Каманда выстрайваецца ў калону па тры. Камандор растлумачвае задачу дня.

— «Увага!»—камандуе начальнік штаба. — «Сядзі!» Самакатчыкі садзіцца ў сядло, становячыся правай нагой на педаль. Раздаецца апошняя стартвая каманда — «Педаль». Машыны зрываюцца

сты бистра перастраіваюцца, то ў калону па два, то ў калону па аднаму ў залежнасці ад шырыні вуліцы і руху на ёй. Як выдатна кіруюць яны веламашынамі, які чысты строй!

На ўсёй працягласці вуліц сталіцы стаяць працоўныя, прыветліва махаюць рукамі, развітваючыся са смелымі падарожнікамі.

Вось і Барысаўскі тракт. Злёгка сгнуўшыся над рулём веласіпедысты пачынаюць прыбаўляць ходы. Каманда за гарадской чартой. Наперадзе— 2.500 кілометраў.

Ц—С

М Е Н С К

ПЕРАМОГА ВЕЛАСІПЕДЫСТАЎ

З Одэсы вярнулася каманда менскіх веласіпедыстаў у складзе братоў Рапарт (завод імя Варашылава) і Ліды Андрасюк (Зубаўрачэбны тэхнікум). У сустрэчах з веласіпедыстамі Одэсы менская каманда заяявала першынства. Тав. Андрасюк у чатырох жаночых заездах па трэку на адзін кілометр прышла першай да фінішу, аперэдыўшы чэмпіянэсу УССР тав. Іванову.

ЧЫРВОНЫЯ АБОЗЫ

У аднаку прызыву моладзі 1913 года нараджэння, калгасы Кайкаўскага, Самахвадзіцкага, Гатаўскага і Ратамскага сельсаветаў Менскага раёна, наладзілі чырвоныя абозы з хлебам і бульбай. У арганізацыі абоза калгасу Ратамскага сельсавета прымалі ўдзел праф.рабочыя заводы імя Молатава. За ўчарашні дзень калгасамі гэтых сельсаветаў прададзена дзяржаве 17,3 тоны ажожа і вялікая колькасць бульбы.

ВЫСТАўКА ТВОРАЎ ЦІОЛКОўСКАГА

Выстаўка твораў К. Э. Ціолкоўскага, адкрытая дзяржаўнай бібліятэкай імя Леніна, карыстаецца вялікім поспехам у рабочых і студэнтаў горада. На выстаўцы паказаны 34 кніжкі Ціолкоўскага, рад кніжак і артыкулаў, якія адлюстроўваюць жыццё і дзейнасць выдатнага вучонага.

ШКОЛЬНЫ РОЗЫГРЫШ ПА ФУТБОЛУ

Сёння на стадыёне ЦСПСВ у садзе «Профінтэрн» заканчваецца першы гарадскі школьны розыгрыш па футболе. Першынства аспрэчваюць 15 дзіцячых футбольных каманд. Уперадзе—юныя футбалісты школ №№ 5, 1, 42.

НАДВОР'Е СЕННЯ

Па даных гідраметэаралагічнай службы БССР, сёння па Менску чакаецца наступнае надвор'е: тэмпература днём 17—20 градусаў, пераменна праходзячы дажжлі, вятры слабыя і ўмераныя да свежых паўднёва-заходніх і заходніх напрамкаў. Бачнасць умераная да добрай.

ЗА ШТО БУДУЦЬ ЗМАГАЦЦА ФІЗКУЛЬТУРНІКІ

22 верасня пад старшынствам тав. Кудзелькі адбылося пасяджэнне аргкамітэта па правядзенню першай усебеларускай калгасна-саўгаснай спартакіяды. У пасяджэнні прынялі ўдзел тт. Стукалоў, Каранеўскі, Гераўкер, Кузнякоў і інш.

Аргкамітэт зацвердзіў парадак правядзення спартакіяды. Свята адкрыецца сёння, у 5 гадзін вечара, на менскім стадыёне «Дынамо» імя Кірава парадам усіх удзельнікаў. Уперадзе пойдучь 50 майстраў спорту рэспублікі. Пасля параду старшыня ВСОК БССР тав. Кудзелькі адкрывае мітынг.

Спартыўная частка пачнецца забегамі мужчын і жанчын на 100 метраў. Потым адбудзецца вялікая шведская эстафета для мужчын у заклучэнне—футбольны матч паміж зборнай БССР і камандай маскоўскага аўтазавода імя Сталіна.

Спартакіяда зачынецца 28 верасня вечарам у гарадскім тэатры. Лепшыя п'яжаатлеты (гіравікі, барцы, баксёры) і гімнасты БССР прадэманструюць перад удзельнікамі спартакіяды сваё спартыўнае

майстэрства. У гэты-ж вечар будуць падведзены вынікі спартакіяды і разданы прызы.

Зацверджан календар спаборніцтваў. Другі і трэці дзень спаборніцтваў будуць праведзены на ўсебеларускім стадыёне. У праграме — мятанне мяча і гранаты, штурханне ядра, прыжкі ў вышыню і даўжыню, забегі на ровныя дыстанцыі, эстафеты і сустрэчы па футболе і налейболу.

Апрача пераходнага прызу ЦВК БССР, калектывы будуць аспрэчваць пераходны сцяг. Вышэйшага савета фізкультуры БССР, Наркамзём БССР адпусціў 10.000 рублёў для індывідуальнага прэміравання фізкультурнікаў. ЦСПСВ—2.000 рублёў. Раёну каманда якога выйдзе пераможцай наркамат аховы здароўя БССР абсталюе медыцынскі кабінет для фізкультурнікаў коштам у 1.000 рублёў. Вельмі каштоўны прыз устаноўлен таварыствам «Спартак» — даве дробнакалібравыя вінтоўкі, турнік, брускі, 10 пар канькоў і бацінкамі і 10 пар лыж з лыжны-мі касцюмамі.

АДРАС РЭДАКЦЫІ І ВЫДАВЕНТВА: Менск, Савецкая, 63. Тэлефоны: адказны рэдактар — 21-845; сакрэтэрыят — 23-955; аддзелы: партыйны, культурны, замежнай інфармацыі — 22-412; сельскагаспадарчы, прамысловы, масавых кампаній і мясцовай інфармацыі — 21-846; пісем рабочых калгаснікаў і саветы ў раёнах — 21-399; загадчык выдання, пошым аб'яў — 21-360; бухгалтэрыя — 21-865. Друкарня газеты «Звязда», Менск, Савецкая, 63.

Тыраж 93112.

21 кастрычніка мінула 10 гадоў з дня смерці тав. Халоднай і дзвух савецкіх — 3-гадовым Віцеб і 10-гадовым Тавіям.

Судовае следства ўстанавіла гоўнасць Саўкоў і Шылава, якіх забойца Казлоў у сваёй выставі ў якасці сведкаў не паўнаасцю ў выклічэнні сакі сведкі ведалі аб крымінальным акце.

Казлоў прыгаворан да п'яці гадоў пазаранні — да 7 год і Шылава — да 5 год пазабудзення.

*) Гл. «Звязда» ад 17 верасня.

Вялікі справядлівы канцэрт

26 верасня ў 8¼ гадзін у памяшканні клуба імя Сталіна адбудзецца **ВЯЛІКІ СПРАВАДЛІВЫ КАНЦЭРТ ТВОРЧАСЦІ САМОНАВЕЦКІХ КАМПАЗІТАРАў РУСІ**, арганізаваны таварыствам «Звязды», сенцыял савецкага кампазітараў і радыёмузыкаў.

Фабрычна-заводскія музычныя каманды могуць атрымаць у секцыі саюза савецкіх кампазітараў (Савецкая вуліца, Дом культуры, 3-ці паверх).

ПАВЕДАМЛЕННІ

25 верасня 1935 года ў 10 гадзін у малым зале Дома культуры адбудзецца нарада ўсёагульнага парткомаў па пытанні павышэння якасці вучобы.

Нам адн рэдактара А. Барласаў.

ПАМЯТКА ПРА ВДТ-1

Беларускі дзяржаўны оперны тэатр **Чырвоны мак** пачае ў 4 гадзін веч. Велеты ў рабочай касе з 11 да 2 і з 4 да 6 гадзін і ў касе тэатра з 12 да 2 і з 5 гадзін вечара. Прымаюцца заяўкі на калектывныя паходы (са сідкай).

Дырэктар — народны артыст рэспублікі **ГАЛУБОВ**

Мясціны тэатру Савіікоў, вуліца, 4

ГУКАВЫ КІНО-ТЭАТР «Чырвоная зорка»

ГУКАВЫ КІНО-ТЭАТР «Пролетарый»

ГУКАВЫ КІНО-ТЭАТР «Інтэрнацыянал»

Кіно «СПАРТАК»

Дырэкцыя Беларускага дзяржаўнага медыцынскага інстытута

даводзіць да ведама студэнтаў IV і V КУРСА медыцынскага інстытута, што **ЗАНЯТКІ** ўказаных курсаў пачнуцца 1 кастрычніка.

НКА БССР, уцзмп

Апошні дзень, 10 нумароў. Удзельнічае ўся трыпа.

Апошні дзень матчу французскай барацьбы. Хто зойме першае месца? **РАЗДАЧА ПРЫЗОЎ ЛЕПШЫМ БАРЦАМ-ПЕРАМОЖЦАМ.** Сёння ўсе барцы-пераможцы атрымаюць **ДЫПЛОМЫ**. Сёння будуць прычтытаны біяграфія і характарыстыка барца—пераможца.

Уся барацьба бестэрміновая—да перамогі. Борудца 4 пары—4 лепшых барцоў.

1 пара—тэхніка супроць сілы. **Б. Аркас—П. Ярош.** II пара **Велікан Галіеўскі—Гардзееў.**

Дзеці! Сёння для вас апошні газвیتالныя ядлі **РАНИЦА**. Лепшыя нумары. Велеты прадаюцца з 10 гадзін раніцы. Пачатак ў 2 гадзін вечара.

ДЗЯРЖЫЦК

24 верасня, **ЗАКРЫЦЦЕ СЕЗОНА.** Лепшыя нумары.

III пара. **Нарсавін—Невадзіна.** IV пара. **Рубіна.** Тігане — Рубіна.

Арбітр **А. Е. Коўна.**

Пачатак ў 8 з пал. гадзін вечара.

Удзельнічае ўся трыпа.

Уп. Галоўлітбела № 1